

*Іващенко А. С.,
здобувач вищої освіти,
Чорноморський національний університет імені Петра Могили,
м. Миколаїв*

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Сьогодні Україна остаточно визначилась зі своїм політичним курсом, спрямованим на європейську інтеграцію, проте потребують дослідження і наукового обґрунтування проблеми модернізації економіки на засадах сталого розвитку.

Головне завдання України в даний період розвитку суспільства полягає у створенні такої економічної платформи, яка має відповідати стратегії національної безпеки, сприяти зміцненню конкурентних позицій відповідно до цілей та завдань збалансованого розвитку, таких як забезпечення гідного рівня життя, забезпечення освітньої, наукової та культурної реалізації особистості та ін.

В Україні Радою по вивченню продуктивних сил НАН України та НААНУ розроблено відповідно Концепцію сталого розвитку України та Концепцію збалансованого (сталого) розвитку агроєкосистем в Україні на період до 2025 року.

З приходом ринкових відносин та конкуренції в Україну виникла необхідність розвитку аграрної політики держави з врахуванням світових стандартів та досвіду розвинених країн.

На сьогодні сталий розвиток пов'язується з гармонійними потребами досягнення наступних цілей: подолання бідності, задоволення потреб суспільства, здорова економіка, висока якість навколишнього середовища і збереження сталості розвитку протягом тривалого періоду.

Зазначимо, що в іноземних країнах стратегії збалансованого розвитку існують у кожному регіоні, мають свої певні характерні особливості. Так, у стратегії сталого розвитку Німеччини виокремлюються такі вектори, як рівність нинішніх та майбутніх поколінь, соціальна згуртованість, якість життя. У національній стратегії Ісландії особлива увага приділяється збалансованому виробництву, а також питанням екологічної освіти населення [1]. Національні стратегії сталого розвитку Чехії, Німеччини, Греції, Італії, Іспанії та Норвегії відображають соціальні та еколого-економічні показники їх сталого розвитку [2]. Стратегії сталого розвитку Латвії та Ірландії відрізняються наявністю в них картографічного забезпечення, що відображає усі напрями сталого розвитку [3].

Поступовий вектор розвитку України, орієнтований на входження до Європейського Союзу, вимагає невідворотних змін загальної стратегії на всіх рівнях господарювання, в тому числі екологічної стратегії розвитку природокористування. В процесі розробки ринкової стратегії стійкого

розвитку формується інформаційна база, яку потрібно враховувати при функціонуванні на агроринку.

При цьому загальна мета стратегії як засобу сталого розвитку регіону має бути впроваджена завдяки реалізації основних напрямків державної політики, спрямованих на вдосконалення природокористування, створення сприятливих умов для сталого розвитку через територіальне планування, розвиток високоефективного конкурентоспроможного землеволодіння і землекористування в контексті інноваційного вектору розвитку.

Зважаючи на об'єктивні передумови та особливості вироблення ринкової стратегії стійкого розвитку, пріоритетами політики регіонів мають стати такі стратегії як:

- стратегія ефективного використання наявного природноресурсного потенціалу регіонів;

- стратегія розвитку менеджменту як інноваційного процесу, що спрямований на розв'язання соціальних, еколого-економічних завдань в сфері природокористування та на підготовку якісного кадрового забезпечення в системі управління природними ресурсами, що забезпечує досягнення кінцевої мети;

- стратегія маркетингового забезпечення природокористування, що на основі аналізу сильних і слабких його сторін, загроз і можливостей, дозволяє здійснити вибір альтернатив, що дозволять повною мірою скористатися його сприятливими можливостями як пріоритетними напрямками стратегічного розвитку;

- стратегія економічного стимулювання сталого розвитку на основі збереження природноресурсного потенціалу, мінімізації можливих негативних наслідків, максимізації задоволення потреб землевласників та землекористувачів, пріоритету інноваційної діяльності на основі впровадження нових технологій;

- стратегія покращення кадрового забезпечення, що спрямована на поглиблення наукової діяльності та на розробку форсайт-технологій у сфері стійкого використання природних ресурсів;

- стратегія формування привабливого інвестиційного клімату в об'єднаних територіальних громадах для реалізації проєктів стійкого диверсифікованого розвитку сфери природокористування.

Запропоновані стратегії можуть стати аргументами для створення нових підходів щодо їх розвитку та вироблення загальної стратегії стійкого розвитку природокористування.

Список використаних джерел:

1. Sustainable development knowledge platform: URL: <https://sustainabledevelopment.un.org> (дата звернення: 07.03.2023).
2. European sustainable development network: URL: <http://www.sd-network.ua> (дата звернення: 07.03.2023).

3. Our Common Future. World Commission on Environment and Development. New York: Oxford University Press, 1987. XV. 383 p.

Науковий керівник - *Лазарева О. В.*,
д-р екон. наук, професор,
професор кафедри управління земельними ресурсами
Чорноморський національний університет імені Петра Могили,
м. Миколаїв, Україна